

Republika Hrvatska
Općinski sud u Sisku
Trg Ljudevita Posavskog 5
44000 Sisak

Poslovni broj: Pn-60/2025-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Sisku, OIB 74610670107, u ime Republike Hrvatske, po sutkinji Sandi Navara Sladović, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, A. Mihanovića 3, Zagreb, Područni ured u Sisku, OIB 84397956623, Sisak, Ulica lipa 4, protiv tuženika EUROHERC osiguranje d.d., OIB 22694857747, Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, kojeg zastupaju odvjetnici Odvjetničkog društva Grgić & Partneri iz Zagreba, Ulica grada Vukovara 282, radi naknade štete, nakon glavne javne rasprave održane i zaključene 9. travnja 2026., u prisutnosti punomoćnika stranaka, 22. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, Područni ured u Sisku koji glasi:

"Tuženik EUROHERC OSIGURANJE d.d. Zagreb dužan je tužitelju na račun broj HR1210010051863000160, model HR26, poziv na broj 5908-19-19-03452916522 platiti iznos od 20.916,46 EUR sa zakonskom zateznom kamatom od 12. rujna 2025. do isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkih društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanom za tri postotna poena, te mu naknaditi sve troškove, sve to u roku od 15 dana."

II. Nalaže se tužitelju HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, Područni ured u Sisku da tuženiku EUROHERC osiguranje d.d. naknadi parnični trošak u iznosu od 1.250,00 eur, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, Područni ured u Sisku podnio je ovom sudu tužbu protiv tuženika EUROHERC osiguranje d.d., radi naknade štete.

2. U tužbi tužitelj navodi da je 7. svibnja 2011. osiguranik tužitelja Željko Jeilć zadobio teške tjelesne povrede u prometnoj nesreći koja se dogodila na državnoj cesti A1 Zagreb-Split, a ovu nesreću je u alkoholiziranom stanju prouzročio osiguranik tuženika Davor Dvojak upravljajući vozilom reg. oznake

KC-889-DZ, osiguranim pod policom broj 0806466775. Pravomoćnom presudom Općinskog suda u Gospiću broj K-195/2011 od 24. srpnja 2013. imenovani je proglašen krivim za izazivanje navedene prometne nesreće. Nakon ove nesreće rješenjem tužitelja KLASA: 141-02/11-01/OB:03452916522, URBROJ: 341-15-05/3-11-021625 od 11. svibnja 2012. priznato je osiguraniku tužitelja pravo na invalidsku mirovinu zbog opće nesposobnosti za rad, a kao uzrok invalidnosti utvrđena je ozljeda na radu jer se nesreća dogodila za vrijeme redovnog radnog vremena. Za razdoblje od 1. veljače 2020. do 30. rujna 2022. presudom Općinskog suda u Sisku broj Pn-14/2023 od 8. ožujka 2024. odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu štete, a tužitelj je na navedenu presudu uložio žalbu, o kojoj još nije odlučeno. Prema odredbi čl. 159. st. 1 Zakona o mirovinskom osiguranju, Zavod ima pravo za naknadu štete izravno od društva za osiguranje kod kojeg su vlasnici, odnosno korisnici motornog vozila osigurani od odgovornosti za štetu, a za utvrđenjima visine stvarne štete mjerodavne su odredbe ovog Zakona. Tužitelj trpi štetu isplatom invalidske mirovine i dalje pa se dopisom od 21. kolovoza 2025. obratio tuženiku sa zahtjevom za naknadu štete na ime isplaćene mirovine u razdoblju od 1. listopada 2022. do 31. srpnja 2025. u iznosu od 20.360,28 EUR te jednokratnog novčanog primanja u iznosu od 556,18 EUR, dakle u ukupnom iznosu od 20.916,46 EUR, no tuženik nije udovoljio navedenom zahtjevu.

3. U odgovoru na tužbu tuženik navodi da nije sporno da se 7. 5. 2011. dogodila prometna nesreća u kojoj je sudjelovao osiguranik tuženika sa vozilom reg. oznake KC 889-DZ, te da je u istoj sudjelovao osiguranik tužitelja Jelić Željko, kojom prilikom je ozlijeđen. Tuženik ukazuje da je tužitelj povodom ovog štetnog događaja vodio protiv tuženika postupke za isplaćene mirovine u prethodnim periodima, i to postupak br. Pn-39647/2024.g. za period od 01. svibnja 2015 do 31. prosinca 2019.g., te postupak br. P-547/2018 za period od 10. travnja 2012.g. do 30. travnja 2015.g., u kojim postupcima je pravomoćno odbijen, a što je razvidno iz odluke Županijskog suda u Osijeku br. GŽ-732/2025 od 15. svibnja 2025.g. i odluke Visokog trgovačkog suda RH br. PŽ-1501/2020 od 15. prosinca 2020.g., i to zbog primjene mjerodavnog prava odredbe čl. 27. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu i okolnosti da tužitelj nije dokazao nastanak i visinu štete prema navedenoj mjerodavnoj odredbi, te uzročno posljedičnu vezu. Tuženik stoga osporava osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva i iz razloga što je u konkretnom slučaju osnovanost potraživanja tužitelja potrebno prosuđivati primjenom odredbe čl.27. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (NN 151/05, 36/09, 75/09; u daljnjem tekstu ZOOP), jer je to jedini zakon po kojem se mogu utvrđivati obveze tuženika u naknadi štete, a obzirom na njegov pravni status osiguratelja od obvezne automobilske odgovornosti za štete počinjene trećim osobama. Dakle, obveza tuženika, društva za osiguranje, postoji samo onda ukoliko bi razmjerni iznos invalidske mirovine koju tužitelj isplaćuje svojem osiguraniku bio veći od razmjernog iznosa mirovine utvrđene za slučaj umirovljenja zbog povrede na radu, u odnosu na koju okolnost tužitelj u tužbi ne prilaže niti predlaže dokaze već svoj zahtjev pogrešno temelji na odredbama čl.165. Zakona o mirovinskom osiguranju. Teret dokaza o postojanju i visini obveze tuženika, u smislu mjerodavne odredbe čl. 27. ZOOP-a, leži na tužitelju, pa kako tužitelj to očigledno ne dokazuje tužbeni zahtjev valja odbiti kao nedokazan, što potvrđuje brojna, ujednačena i ustaljena sudska praksa revizijskog suda i različitih drugostupanjskih sudova, razvidna i iz recentnih odluka. Tuženik u potkrjepu

nadalje ukazuje na pravno shvaćanje Visokog trgovačkog suda RH i Vrhovnog suda RH izraženo u recentnim odlukama iz 2024.g., 2023.g., 2022.g., 2021.g. i 2020.g., u odlukama u kojima Vrhovni sud tužitelju HZMO-u nije dopustio podnošenje revizije protiv drugostupanjskih odluka utemeljenih na shvaćanju da se primjenjuje odredba čl. 27. ZOOP-a, kao i u odlukama kojima je revizijski sud meritorno odlučio povodom revizija izjavljenih temeljem čl. 382. st.2. ZPP-a, smatrajući da se radi materijalno pravnim pitanjima važnim za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni, zbog čega te odluke predstavljaju i sui generis izvor materijalnog prava, te u odlukama u kojima je tuženiku dopustio podnošenje revizije protiv drugostupanjskih odluka utemeljenih na shvaćanju da se primjenjuje ZOMO a ne ZOOP. Tuženik ističe i prigovor zastare potraživanja iz razloga što je od pravomoćnosti rješenja o umirovljenju osiguranika tužitelja do podnošenja predmetne tužbe protekao i subjektivni i objektivni zastarni rok. Dokumentacija na koju poziva tužba ne predstavlja valjan dokaz da je tužitelj zaista i izvršio isplate mirovina svojem osiguraniku. Tuženik također osporava uzročnu vezu između predmetnog štetnog događaja i umirovljenja osiguranika tužitelja, slijedom čega je i zbog navedenih razloga neosnovan tužbeni zahtjev. Slijedom svega navedenog tuženik predlaže odbiti tužitelja sa tužbenim zahtjevom te ga obvezati da tuženiku naknadi troškove postupka

4. Tijekom dokaznog postupka izvršen je uvid u zapisnik o očevidu od 7.5.2011. (str. 3-9 spisa), prijavu o ozljedi na radu (str. 10-12 spisa), presudu Općinskog suda u Gospiću K-195/2011-14, (str. 13-19 spisa), rješenje HZMO, Područne službe u Sisku od 11. 5. 2012. (str. 20-23 spisa), nalaz i mišljenje vještaka o invalidnosti (str. 24-26 spisa), mišljenje stručnog povjerenstva za reviziju nalaza i mišljenja o invalidnosti (str. 27 i 28 spisa), dopis od 21. 8. 2025. (str. 29 spisa), presliku povratnice (str. 34 spisa), potvrdu od 21.8.2025. (str. 32 i 33 spisa) te u ispis iz banke podataka doznačenih mirovinskih primanja (str. 34 spisa).

5. Na temelju izvedenih dokaza te temeljem rezultata cijelog postupka sud zaključuje da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

6. Uvidom u presudu Općinskog suda u Gospiću br. K-195/2011-14 od 24. srpnja 2013., koja je postala pravomoćna 22. 1. 2014., utvrđeno je da je okrivljenik Davor Dvojak proglašen krivim što je 7. svibnja 2011. upravljao osobnim automobilom marke "Ford Escort" registarske oznake KC 889-DZ autocestom A1 iz smjera Zagreba u smjeru Splita, protivno odredbama čl. 199. st. 2., čl. 12. st. 4 i čl. 34. st. 1. Zakona o sigurnosti prometa na cestama, u alkoholiziranom stanju, pri koncentraciji od najmanje 1,34 g/kg alkohola u krvi, pristajući da vožnjom u takvom stanju ugrozi druge sudionike u prometu, dolaskom do 114 km i 116 m autoceste, upravo zbog alkoholiziranosti i nesposobnosti za sigurnu vožnju ušao automobilom u desnu prometnu traku koja je zbog radova na cesti bila zatvorena za promet i propisno označena prometnom signalizacijom za zatvaranje prometnog toka, gdje je prednjom stranom vozila udario u jedan marker za razdvajanje smjerova vožnje, a potom u nastavku vožnje prometnom trakom zatvorenom za promet, nakon 260 metara prednjom stranom vozila udario Željka Jelića koji je na tome dijelu izvodio radove, kojom prilikom je Željko Jelić zadobio teške tjelesne povrede u vidu amputacije desne natkoljenice i prijeloma desne nadlaktice i podlaktice, dakle, kršenjem propisa o sigurnosti prometa tako ugrozio promet da je izazvao nesreću u kojoj je druga osoba teško tjelesno ozlijeđena, čime je počinio

kazneno djelo protiv opće sigurnosti ljudi i imovine i sigurnosti prometa-izazivanjem prometne nesreće, opisano i kažnjivo po čl. 272. st. 1. Kaznenog zakona (NN br.110/97, 27/98, 50/00, 129/00, 51/01, 11/03, 190/03, 105/04, 84/05, 71/06, 110/07 i 152/08-dalje u tekstu KZ-a/97), da je isti osuđen na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i dva mjeseca te mu je temeljem čl. 72. st. 1., 3. i 4. Kaznenog zakona ("Narodne novine" br. 125/11 i 144/12) KZ-a/11 izrečena sigurnosna mjera zabrane upravljanja motornim vozilom svih kategorija vozila na vrijeme od 3 (tri) godine, s tim da se vrijeme provedeno u zatvoru ili kaznionici ne uračunava se u vrijeme trajanja izrečene mjere.

7. Dakle, uvidom u presudu Općinskog suda u Gospiću br. K-195/2011-14 od 24. srpnja 2013. utvrđeno je da je istom presudom okr. Davor Dvojak proglašen krivim za kazneno djelo protiv opće sigurnosti ljudi i imovine i sigurnosti prometa - izazivanjem prometne nesreće, kojom prilikom je oštećenik Željko Jelić, osiguranik tužitelja, zadobio teške tjelesne ozljede, a sukladno odredbi čl. 12. st. 3. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, dalje: ZPP) u parničnom postupku sud je u pogledu postojanja kaznenog djela i kaznene odgovornosti učinio vezan za pravomoćnu presudu kaznenog suda kojom se optuženik oglašava krivim.

8. Uvidom u zapisnik o očevidu MUP, PU ličko-senjska, PP Otočac od 7. svibnja 2011. broj: 511-04-06/03-K 70/2011 utvrđeno je da je isti sastavljen 7. 5. 2011. radi osnova sumnje da je počinjeno kazneno djelo iz čl. 272. st. 1. Kaznenog zakona, da je obavljen očevid prometne nesreće te da se ista dogodila 7. 5. 2011. u 08,00 sati i to na A1 od 114 km+116 m gdje je cesta bila ravna i sužena sa dobrim i suhim kolnikom i gdje je jasno utvrđeno da je 1200 m prije nesreće postavljena prometna signalizacija, sa ograničenjem brzine na 100 km, predznakom za zatvaranje prometnog toka 600 m sa ograničenjem brzine na 80 km, zabrana pretjecanja, predznak za zatvaranje prometnog toka 300 m, ograničenje brzine na 60 km/h, radovima cesti, zatvaranje prometnog toka, obvezan smjer i ograničenje brzine na 80 km/h s tim da je stanje prometa bilo normalno, vremenske prilike sunčano, a vidljivost je bila dnevna svjetlost. Osobe u uzročnoj vezi s prometnom nesrećom su Davor Dvojak, vozač osobnog automobila te Željko Jelić koji je izvodio radove betoniranja Jarka I zadobio je teške tjelesne ozljede, lice mjesta je fotografirano i skicirano, obavljeno je alkotestiranje, a ozljeđeni je upućen u bolnicu.

9. Iz odgovora tuženika na tužbu proizlazi da nije sporno da se 7. 5. 2011. dogodila prometna nesreća u kojoj je sudjelovao osiguranik tuženika Davor Dvojak s vozilom reg. oznake KC 889-DZ te da je u istoj tjelesne ozljede zadobio osiguranik tužitelja Željko Jelić.

10. Nadalje, rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područna služba u Sisku od 11. svibnja 2012. osiguraniku Jelić Željku, kod kojeg je zbog ozljede na radu nastala opća nesposobnost za rad, priznaje se pravo na invalidsku mirovinu, počevši od 12. 12. 2011.

11. Dakle, tužitelj je kao nadležno tijelo u upravnom postupku upravnim aktom odnosno pravomoćnim rješenjem od 11. svibnja 2012. svom osiguraniku Željku Jeliću priznao pravo na invalidsku mirovinu, a u pogledu utvrđenja prava na mirovinu i isplatu mirovine parnični je sud vezan za odlukom upravnog tijela, ista ne može biti predmetom preispitivanja u parničnom postupku, a niti parnični sud može drugačije odlučiti o tom pravnom pitanju.

12. Temeljem navedenog rješenja (kao i vještačenja HZMO) utvrđeno je da je invalidnost osiguranika tužitelja nastala isključivo od posljedica prometne nesreće 7. 5. 2011., a koju je, kako to proizlazi iz kaznene presude, skrivio upravo osiguranik tuženika.

13. Iz nalaza i mišljenja vještaka o invalidnosti Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područna služba u Sisku od 12. prosinca 2011. utvrđeno je da je osiguranik tužitelja ozljedom na radu zadobio traumatsku amputaciju desne potkoljenice, prijelom desne nadlaktice i podlaktice. Operativno je zbrinut u OB Ogulin gdje je učinjena amputacija desne noge, osteosinteza za dijafize desnog humerusa te desne podlaktice. Rehabilitiran je u Centru za fizikalnu medicinu i rehabilitaciju KBC Rijeka od 3. 6. do 27. 6. 2011. Opskrbljen je protezom, pohađao je školu hodanja tijekom koje su učinjene sve potrebne statičke korekcije na privremenoj protezi. Ponovno rehabilitiran u istoj ustanovi, te kod otpusta pokretan uz podlaktatne štake, samostalno stoji na lijevoj nozi, samostalno navlači protezu, samostalno izvodi transfere. Biomehanika hoda neujednačena. Aktivna elevacija u desnom ramenu od 160 st, kredne u desnom RC zglobu terminalno ograničene, GMS desne šake značajno slabija, na desnoj nozi stanje po transfemoralnoj amputaciji, batrljak koničnog izgleda, dobro tapeciran, palatorno bezbolan, neotečen, bez crvenila uz prisutnu fantomsku bol i fantomski osjet povremeno. Zaostale su psihičke tegobe iz anksiozno depresivnog kruga.. Osnovnom kliničkog pregleda kao i medicinske dokumentacije vještak je utvrdio opću nesposobnost za rad uzroka 100 % ozljeda na radu.

14. Nadalje, iz potvrde Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područni ured u Sisku od 21. 8. 2025. proizlazi da je Željku Jeliću isplaćena mirovina u periodu od 1. 10. 2022. do 31. 7. 2025. u iznosu od ukupno 20.360,28 eur te jednokratna novčana primanja za mjesece listopad 2022., siječanj, travanj i listopad 2023., siječanj, ožujak, listopad i studeni 2024. te travanj 2025. u iznosu od ukupno 556,18 eur, a navedene isplate mirovina i naknada proizlaze i iz ispisa iz banke podataka doznačenih mirovinskih primanja.

15. Odredbom čl. 164. st. 1. i 5. Zakona o mirovinskom osiguranju (Narodne novine br. 157/13, 151/14, 33/15, 93/15, 120/16, 18/18, 62/18, 115/18, 102/19, 84/21, 119/22, dalje: ZMO) propisano je da zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete u slučajevima iz članka 161. ovoga zakona i izravno od društva za osiguranje kod kojega su vlasnici, odnosno korisnici motornog vozila osigurani od odgovornosti za štetu (izvorno pravo na naknadu štete), a za utvrđivanje visine stvarne štete u slučajevima iz stavaka 1. do 3. ovoga članka mjerodavne su odredbe ovoga zakona.

16. Nadalje, prema odredbi čl. 161. st. 1. ZMO Zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete za novčana davanja koja se isplaćuju na teret mirovinskog osiguranja sve dok traje isplata tih davanja i iako su ta davanja osigurana u mirovinskom osiguranju, a prema odredbi st. 2. istog članka naknada stvarne štete, koju Zavod ima pravo zahtijevati u slučajevima iz ovoga Zakona, obuhvaća ukupne svote davanja i troškove koji se isplaćuju iz mirovinskog osiguranja: novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na invalidsku mirovinu u punom iznosu sve dok traje isplata invalidske mirovine, bez obzira na to je li osiguranik ispunio uvjete za ostvarivanje prava na prijevremenu ili starosnu mirovinu, novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na obiteljsku mirovinu u punom iznosu sve dok traje isplata

obiteljske mirovine bez obzira na to bi li umrli osiguranik, da je živ, ispunio uvjete za ostvarivanje prava na prijevremenu ili starosnu mirovinu, novčana davanja na osnovi priznatog prava na naknadu zbog tjelesnog oštećenja te troškove profesionalne rehabilitacije, kao i novčane naknade u vezi s korištenjem tog prava. Prema odredbi čl. 161. st. 3. ZMO zahtjevom za naknadu štete Zavod može obuhvatiti ukupnu svotu štete (kapitaliziranu štetu) ili svotu stvarne štete prema isplatama (pojedinih davanja) koja se odnosi na određeno razdoblje (npr. kalendarska godina).

17. Potom, odredbama čl. 27. st. 1., 2. i 3. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (Narodne novine br. 151/05, 36/09, 75/09, 76/13, 152/14, 155/23, dalje: ZOOP) propisano je da je društvo za osiguranje obvezno zavodima koji obavljaju poslove zdravstvenoga, mirovinskog ili invalidskog osiguranja nadoknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svoga osiguranika i u granicama obveza preuzetih ugovorom o osiguranju, zatim, da se stvarnom štetom u smislu stavka 1. ovoga članka smatraju troškovi liječenja i drugi nužni troškovi učinjeni sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju, kao i razmjerni iznos mirovine oštećene osobe, odnosno članova njezine obitelji, a razmjerni iznos mirovine određuje se prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu.

18. Prema odredbi čl. 27. st. 4. ZOOP odredbe čl. 27. st. 1., 2. i 3. ZOOP odgovarajuće se primjenjuju na subrogacijske zahtjeve društava za osiguranje za naknadu stvarne štete isplaćene na temelju dobrovoljnog zdravstvenog, mirovinskog, rentnog ili sličnog osiguranja

19. Dakle, za odluku u ovom sporu koji pokreće Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje protiv osiguravatelja štetnika radi povrata iznosa isplaćenih na ime invalidske mirovine i jednokratnog novčanog primanja mjerodavne su odredbe ZOOP, koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štete za Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje odnosno u trenutku kada su izvršene isplate mirovine i jednokratnog novčanog primanja.

20. Naime, tuženik je društvo koje se bavi poslovima osiguranja, između ostalih i poslovima obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti, a materija obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti je uređena ZOOP zbog čega se na konkretan odnos tužitelja i tuženika kao osiguratelja u pogledu utvrđivanja visine i obima obveze tuženika kao osiguratelja primjenjuje materijalno pravo koje regulira konkretan ugovor o osiguranju, u ovome slučaju ZOOP.

21. Tuženik kao osiguratelj motornog vozila štetnika se ne nalazi u istom pravnom statusu kao i sam vozač – štetnik. Obveza tuženika regulirana je ZOOP temeljem kojega zakona je i zaključen ugovor o obveznom osiguranju od automobilske odgovornosti i tuženik može odgovarati samo u okviru odredbi predmetnog zakona. Osiguravajuća društva nisu štetnici nego temeljem zaključenog ugovora o osiguranju sa vlasnikom opasne stvari/motornog vozila imaju obvezu (u slučaju da su ispunjene ZOOP propisane pretpostavke) nadoknaditi štetu umjesto odgovorne osobe/štetnika (konkretnog vozača štetnika) i to u okviru obveza preuzetih ugovorom o osiguranju, a koji Ugovor o obveznom osiguranju od automobilske odgovornosti je uređen posebnim zakonom i to ZOOP.

22. Odredbom čl. 8. st. 1. ZOOP propisano je da je društvo za osiguranje dužno sklopiti ugovor o osiguranju sukladno ovome zakonu i uvjetima za osiguranje, odnosno cjenicima premija osiguranja.

23. Dakle, tuženik kao društvo za osiguranje ima obvezu sklopiti ugovor o osiguranju sukladno odredbama ZOOP, a kojim odredbama je i uređen opseg osiguranog pokrića, odnosno rizici koje osiguratelj uzima u pokriće zaključenim ugovorom, obim i opseg osiguranog pokrića, a temeljem čega se sukladno načelu razmjernosti i naplaćuje/obračunava premija osiguranja.

24. Stoga se u ovoj pravnoj stvari odluka ima utemeljiti na odredbama čl. 27. ZOOP koje uređuju subrogacijske zahtjeve nositelja mirovinskog osiguranja (tako u odluci VsRH br. Rev-552/2022-2 od 17. 5. 2022.).

25. Nadalje, utoliko što tužitelj tužbenim zahtjevom zahtijeva naknadu štete u vidu isplaćene invalidske mirovine zbog ozljede na radu Željku Jeliću od ukupno 20.360,28 eur, za vremenski period od 1. 10. 2022. do 31. 7. 2025., valjalo je primjenom odredaba čl. 27. ZOOP zaključiti da ne postoji razlika koju bi tuženik bio u obvezi isplatiti tužitelju.

26. Naime, prema odredbama čl. 27. st. 1., 2. i 3. ZOOP stvarna šteta koju bi tuženik kao društvo za osiguranje bilo dužno nadoknaditi tužitelju u konkretnom slučaju predstavljala bi razliku između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu.

27. Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Područni ured u Sisku je rješenjem od 11. svibnja 2012. osiguraniku Željku Jeliću priznao pravo upravo na invalidsku mirovinu zbog ozljede na radu, a koja joj je kroz period od 1. 10. 2022. do 31. 7. 2025. isplaćena, pa stoga nema razlike između isplaćene mirovine i invalidske mirovine u slučaju povrede na radu. Stoga je tužbeni zahtjev tužitelja u tom dijelu odbijen kao neosnovan.

28. Nadalje, u odnosu na utuženi iznos naknade štete u vidu isplaćenih jednokratnih novčanih primanja, valja reći da tuženik kao društvo za osiguranje nije u obvezi nadoknaditi tužitelju niti tu štetu, sukladno odredbama čl. 27. st. 1. i 2. ZOOP.

29. Ovo iz razloga što prema odredbama čl. 27. st. 1. i 2. ZOOP stvarna šteta koju je tuženik kao društvo za osiguranje dužno nadoknaditi, osim, razmjernog iznosa mirovine, predstavlja troškove liječenja i druge nužne troškove učinjene sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju.

30. Tužitelj ne dostavlja nikakav akt iz kojeg bi proizlazilo temeljem kojih propisa je osiguraniku tužitelja uopće priznato pravo na jednokratna novčana primanja, pa stoga nema mjesta zaključku suda da bi se radilo o isplati utemeljenoj na propisima o zdravstvenom osiguranju, ili o troškovima liječenja odnosno drugim nužnim troškovima sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju.

30. Obzirom na navedeno, nema obveze tuženika za naknadom štete tužitelju niti po osnovi isplaćenih jednokratnih novčanih primanja te je i u tom dijelu tužbeni zahtjev tužitelja odbijen kao neosnovan.

31. Po mišljenju suda, neutemeljeno tuženik osporava da bi tužitelj svom osiguraniku izvršio isplatu iznosa mirovina kao i jednokratnih novčanih primanja koje zahtijeva tužbom u ovom sporu obzirom da potvrde Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područnog ureda u Sisku od 21. 8. 2025. kao i ispis iz banke podataka doznačenih mirovinskih primanja od 20. 8. 2025. predstavljaju javne isprave, sukladno odredbi čl. 230. st. 1. Zakona o parničnom postupku

(Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19, dalje ZPP), a tuženik nije dokazao da su u njima neistinito utvrđene činjenice ili da su isprave neistinito sastavljene (čl. 230. st. 3. ZPP). Tako i u odluci VsRH br. Rev-x 386/12 od 29. 1. 2020.

32. U odnosu na istaknuti prigovor zastare, iako nije od utjecaja na ishod spora obzirom da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti odbijen kao neosnovan, za istaknuti je da je odredbama čl. 165. st. 1. i 2. ZMO propisano da potraživanja naknade štete zastarijevaju istekom rokova propisanim odredbama Zakona o obveznim odnosima te da rokovi zastare potraživanja naknade štete prema ovom zakonu počinju teći od dana pravomoćnosti rješenja kojim je osiguraniku odnosno korisniku priznato pravo iz mirovinskog osiguranja.

33. Predmet spora je potraživanje tužitelja s osnove naknade štete na ime isplaćene invalidske mirovine i jednokratnih novčanih primanja, dakle, šteta koja za tužitelja nastaje sukcesivno pa primjenom odredaba čl. 230. st. 1. i 2. ZOO o zastari tražbine naknade štete, te imajući u vidu da se radi o naknadi štete koju trpi tužitelj isplatom mirovina isplaćenih u periodu od 1. 10. 2022. do 31. 7. 2025., te jednokratnih novčanih primanja isplaćenih u periodu od mjeseca listopada 2022. do mjeseca travnja 2025., kao i da je tužba podnesena ovom sudu 19. 9. 2025., za zaključiti je tužba podnesena unutar tri godine od isplate najstarijeg utuženog potraživanja zbog čega nije osnovan prigovor zastare tuženika.

34. U prilog navedenom zaključku ukazuje i odredba čl. 161.st.1. ZMO koja propisuje da Zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete za novčana davanja koja se isplaćuju na teret mirovinskog osiguranja sve dok traje isplata tih davanja.

35. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. dalje ZPP odnosno stoga što je tužitelj u cijelosti izgubio spor dužan je tuženiku naknaditi parnični trošak u cijelosti.

36. Tuženiku je sukladno zahtjevu tuženika i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika priznat trošak za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 500,00 eur (Tbr. 8. st. 1.), za zastupanje na ročištu 9. 4. 2026. u iznosu od 500,00 eur (Tbr. 9. st. 1.), te PDV u iznosu od 250,00 eur, ukupno 1.250,00 eur.

37. Zbog svega navedenog odlučeno je kao u izreci presude.

U Sisku, 22. svibnja 2026.

Sutkinja
Sanda Navara Sladović

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude i rješenja dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda u 3 primjerka u roku od 15 dana od dana održavanja ročišta za objavu i uručenje presude.

Dostavna naredba:

1. tužitelju
2. tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-30888-6d446**

Kontrolni broj: **07f47-d75b8-8c856**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Sisku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.